

טיולים

נופשים ומטיילים בארץ ובחו"ל | פברואר 2015

מיתולוגיה יוזנית

רכסים מושלגים, יערות בירוק-לבן,
אגמים וערוצי נהרות מרהיבים.
חופשת חורף אחרת ביוון -
של טבע פראי, כפרים ציוריים
והווי החיים הפשוטים והטובים
| רחל נחמה עבדי | צילום: אדי גרלד

הרבה עניין יש ביוון. ולא, לא רק באיים או באקרופוליס שבאתונה, על אתריה השר-נים. וגם לא רק בקיץ. אלא באזור אחר, בצפון המדינה, בין הרים ומצוקים, נופים ציוריים וכפרים בני אלפי שנים - ודווקא בחורף או בחודשי האביב הקרובים. ביוון, המזמנת חוויה תיירותית פחות מוכרת, במפגש מרתק ואותנטי עם אנשים, בהווי חיים וטבע במלוא הדרו. ואם כבר להכיר, אז עד כמה שניתן מקרוב - מהדרכים ומהצדדים הפחות מתוירים, אותם מציעה

חברת טריפולוגי בטיולי ג'יפים שהיא מארגנת, שטובים ויפים לכל חודשי השנה, אך בכל פעם מזמנים, על פי מזג האוויר הנתון, חוויות אחרות על תוואי הדרך. הטיול שלנו, בשיאו של החורף, הפגיש אותנו, בין השאר, עם נופים מושלגים, הרים ומצוקים בגובה העננים ואירוח חמים בטברנות משפחתיות על רקע האח הבוטרת.

הכפר שעבר מקום

ביום הראשון של הטיול, בדרך צפונה על כביש אתונה-סלוניקי, עוצרים בעיירה קמנה וורלה. שם, באחת הטברנות שלאורך החוף, אנחנו זוכים לטעייה מה ראשונה מהמיטב שיש למטבח היווני להציע: אוכל ביות, נטול גינונים, כזה שא מאהבה וקולע לכל טעם.

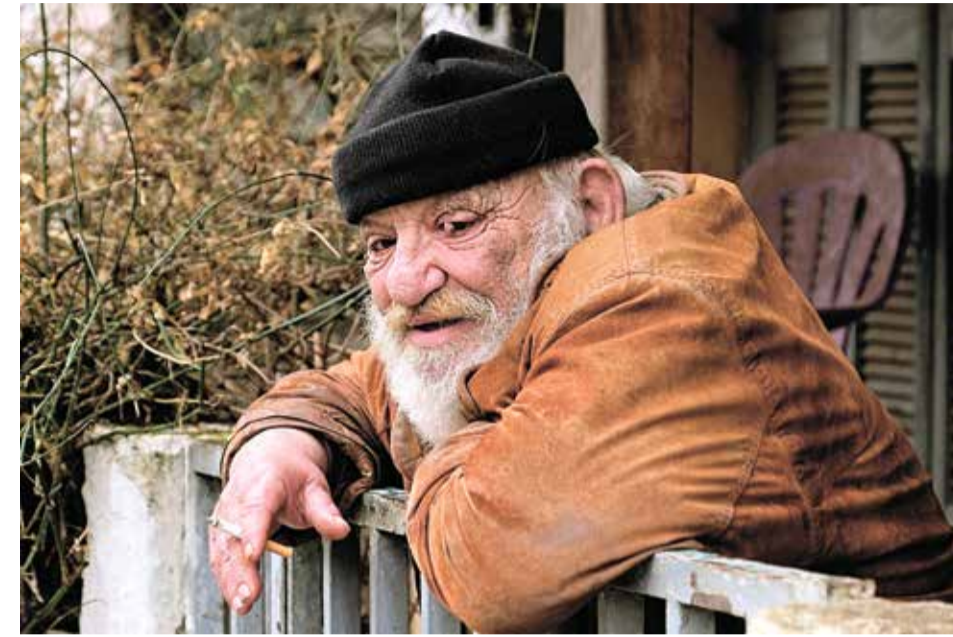
לאחר ארוחת צהריים וקבלת פנים יוונית חמה, יוצאים לדרך עפר מפותלת. תוך כדי שהנוף מתחלף, אנו מגיעים לרכסיים המושלגים ויערות עצי האשוח הציריניים בחבל אבריטניה - מה שנחשב, ובצדק רב, ל"שוויץ של יוון".

העיירה קרפניסי, אליה אנחנו מגיעים לקראת ערב, שורה בלבו של הנוף הקסום הזה. העיירה המשופעת במלונות, כמו גם בכתי הארחה קטנים, היא הבסיס לתיירים, הפוקדים אותה בעיקר בין החודשים דצמבר לאפריל.

בבוקר, לאחר לילה מפנק במלון מונטנה, אנו יוצאים בדרך מפותלת לכיוון נהר טברופוס, שבעונה זו של השנה יוצרים המים באפיקו ערוצים מפותלים, מרהיבים ביופיים. דרך עפר מובילה אותנו לאגם קרמסטון - מהיפים ביוון - שצוקים רמים חובקים אותו משני צדדיו. בנקודת תצפית מרהיבה מעל האגם עוצרים להפסקת תה/קפה בשטח, וסופגים עוד ועוד מהמראות המדהימים שיצר הטבע.

אבל מעבר למה שיש לטבע לה- ציע, בדרכים שמובילה חברת טריפולוגי (www.tripology.co.il) יש בטיול ערך מוסף, בדמות שפע סיפורי מיתולוגיה והיסטוריה, כפי שמייטיב לספר אותם יזהר ממליאלי, מבעלי החברה. כמו למשל, סיפורהם של הכפרים הזרועים לאורך הדרך, הנשאים שמות פולקלוריסטים מסקרנים, כמו "חשים קטנים" או "חיבוק קטן". הכפרים הקטנים האלה, שמייסדיהם נמלטו מהשלטון העותמני העי- ריץ, נבנו בעומק היערות, וגם היום הנגישות אליהם אינה פשוטה. חלקם נטושים, והאחרים, שעל עתידם קצת קשה להתנבא, מאוכלסים בעיקר בזקנים, לאחר שהצעירים נטשו אותם.

אחד הכפרים שמשך את תשומת לבנו הוא הכפר ויניאני, שהבתים בו בנויים בסגנון שלנו הזכיר יישוב קהילתי בארץ. הכפר הזה ננטש בשנות השמונים של המאה שעברה, לאחר שנתגלתה תחתית מערה קרסטית גדולה, אשר איימה לגרום לקריסת הכפר על יושביו. הגילוי הזה הביא לפינוי מהיר של 30 משפחות, שמיהרו לבנות את בתיהן בשטח הסמוך. המסלול המתוכנן לטיול ממשך בנופים מדהימים אל חבל אגרפה ורכסיו המושלגים, שאנו נאלצנו לוותר עליו עקב סופת גשמים עזה, אשר מנעה מעבר וגרמה לנהר האגרפיוטיס לעלות על גדותיו. גשם ושלג באתרים בהם ביקרנו, כרקע לחור- פשה חורפית, הם, כאמור, אופציה אחת בטיולי טריפולוגי. הנופים המיוחדים האלה משתנים בחודשי האביב והקיץ, ומציעים מרבדי פריחה

המנזרים התלויים במטאורה

יערות בלבן

נהר טברופוס

הטיול שלנו, בשיאו של החורף, הפגיש אותנו, בין השאר, עם נופים מושלגים, הרים ומצוקים בגובה העננים ואירוח חמים בטברנות משפחתיות על רקע האח הבוטרת

ומאגרי מים מלאים, כמו גם אפשרויות נוספות לטיולי שטח, המשלבים רפטינג, שחייה ולינת שטח. בטיולים על בסיס "הכל כלול" משולבות, כמובן, גם האתגרות לארוחות בטברנות המ- צוינות, הפסקות קפה, ובמידת הצורך ולפי בקשה מיוחדת - גם עצירה בחנויות מזכרות.

צלילי הבוזוקי

הנסיעה בנופים ציוריים, כאלה שאתגרו במיוחד את הצלמים המקצועיים שבינינו, הובילה אותנו לקראת ערב אל חבל מטאורה. לאחר הפסקה קצרה להתארגנות במלון דיבני, שלמרגלות הצוקים המפורסמים, יצאנו לבלות בעיר הסמוכה טריקלה, בדיוק כמו היוונים, בטברנות המקומיות. לקראת יום ראשון, יום השבתון, היו אלו מלאות עד אפס מקום במקומיים, שעישנו, שתו, אכלו מכל טוב ודגגו את החיים.

מיתון? משבר כלכלי? אף אחד לא עדיין את היוונים שזה המצב, לפחות לא את אלה שאנחנו ראינו. היוונים חיים וחוגגים את הרגע, ומדביקים בשמחת החיים הזו את כל מי שנמצא בסביבה. אחרי ארוחת ערב בטברנה, הגענו למועדון, שעיקר ההתרחשות בו מתחילה בשעות הקטנות של הלילה. על הבמה עולים בזה אחר זה זמרים, שהפרטורא שלהם מורכב מלהיטים חדשים וישנים כאחד, עם כבוד רב למוזיקת הרבטיקי.

ולצלילי הבוזוקי - בין ערימות הפרחים המוש- לכים אל הבמה, ומהזמרים שעל הבמה אל הקהל, כמחווה של תודה - נראים רקדני הבזוקי, הריקוד הנפלא והכי משוחרר, שאת צעדיו קובע הרקדן בעצמו. כך החגיגה נמשכת אל תוך הבוקר. אנחנו עוזבים את המועדון בדרך לגנוב כמה שעות שניה, לקראת היום הבא.

במזג אוויר המשלב גשם ושמש חורפית, מע- פילים למחרת לעבר מצוקי מטאורה, שבשוליים המזרחיים של רכס הרי הפינדוס. כבר בנסיעה בעיירה קלמבקה, שלמרגלות הצוקים - אפשר לחזות בפלא הטבע הזה: מקבץ צוקים, בגובה 400 מטר מעל השטח המישורי, שבימי הביניים נבנו על חלקם מנזרים תלויים, וכיום הם נח- שבים לאתר מורשת עולמי. מתוך 24 מנזרים ששכנו בין המצוקים, נותרו היום על תילם רק שישה (שניים מהם לנשים), הפתוחים לביקורי תיירים בשעות מסוימות.

מצוקי מטאורה והביקור באזור הם סיום ראוי לטיול ביוון ההררית, המסתורית, המתקת - זו שאי אפשר שלא להיסחף בקסמה המיוחד, לספוג ולהינות מהחוויה שהיא מציעה, ואולי גם להתחיל ולתכנן את הטיול הבא אליה.